

Strömstareinventeringen

Text: Sören Larsson

Helgen 13-14 februari letade vi "vattenberoende" fåglar i alla öppna vatten inom Surahammars kommun. En förhållandevis mild vinterperiod dittills innebar att det var barmark. Kolbäckån var öppen nästan hela sträckan genom kommunen, så också alla större bäckar. Det kom att bli en diger uppgift för de tolv inventerarna men ett mycket intressant resultat.

16 strömstare hittades, vilket är fler än vad vi väntat oss. Strömstaren var ju den fågelart vi främst siktade in oss på och anledningen är att strömstaren är en bra indikatorart på goda vattenmiljöer. Dess föda består huvudsakligen av sländlarver (husmask), vilka inte förekommer i vatten

med lågt pH-värde. Hagenområdet i Ramnäs hyste fem strömstare, Sättern i Surahammar fyra och i Kølstaån fanns tre fåglar. Noterbart är att det saknades strömstare i Nybrobäcken, Lövviksbacken och stora delar av Kolbäckån. Under fåglarnas flyttningsperioder, senvinter och höst, kan man tillfälligt se strömstare här och där. Målet med den härräkningen var att få uppgifter om de fåglar som övervintrade hos oss i år.

Övriga fåglar som hittades listas nedan. Artsammansättningen och antalet individer bekräftar att vi upplevt ännu en mild vinterperiod.

	Strömstare	Sångsvan	Knölsvan	Gräsand	Knipa	Stor-skrak
Kolbäckån - N	1					8
Seglingsberg-Virsbosjön				3		
St Nadden-Seglingsberg	1	6	2	8		
Ramnäs - St Nadden	5					
Ramnäs - Ramnäs				95	1	
Surahammar-Magforsen	4			6		
Östersjön-Surahammar				12		
Gråna-Stråltorp				9		
Vallsjöbäcken	1					
Norrslöbäcken	1	4				
Kølstaån	3			2		
Summa	16	10	2	135	1	8

Aktiviteter som varit

Nyårsvandring i Virsbomarkerna

Vi var ett glatt gäng som samlades denna lite gråkula morgon på årets sista dag. Detta var ju sista chansen att få något intressant från naturen noterat i anteckningsboken för året. Vi hade både örn och tallbit i tankarna, det var ju sådana tider.

Med ryggsäckarna på och kikarna framlockade ryckte vi fram över rygget mot Gottricken. Färden gick fram över sjöns mörka is mot Gottricks mossen. Den frusna marken gjorde att det var mycket lättgånget och ingen snö fanns att pulsa i. Vi besökte de små skogsholmarna och passerade kommungränsen men snabbt var vi tillbaka på rätt sida igen. Vi följde bäcken mot Sörlången som binder ihop dessa två sjöar. En tall vars bark var avskavd orsakade en lång och idérisk debatt. De djupa rivspåren kunde endast härledas till ett enda djur, nämligen björn! Eftersom ingen hade sett liknande spår tidigare måste det ju komma från ett djur som var nytt för trakten.

Det var dags för fika-paus och vi slog oss ned vid den gamla skogsvaktarkojan. De gamla tallarna lockade några till tickstuder medan andra flyttade innehållet från ryggsäcken till magsäcken. När alla blivit mätta på sitt sätt fortsatte färden mot Göl-mossen.

Från mosskanten kunde vi skåda en vacker syn. I elegant trav kom tre älgjurar på rad över mossen. Under en inte så kort stund kunde vi betrakta de ståtliga djuren innan de slukades av ungskokogen på andra sidan. Vi gjorde en rundtur på den frusna mossen och över de isbelagda gölarna innan vi vände hemåt igen. Asparna vid Uvsjön fick en grundlig genomgång i jakt på tickor.

Den korta midvinterdagen gick mot sitt slut och också den sista dagen på året. Dagens största upplevelse var älgarna och någon hade också hört tallbit. Det blev ingen örn men att ha björn i markerna räcker bra!

Seppo Ormiskangas

Örnräkning 9 jan 1993

Örnarna är våra största rovfåglar. Det finns två arter i Sverige, kungsörn och havsörn. Ingen av dem häckar i Surahammars kommun, men på vintern kan man se enstaka exemplar stryka omkring. Chansen att se dessa vackra fåglar ökar

tack vare att vi i Naturklubben, sedan flera år tillbaka har en åtel, en utfodringsplats, för örnar på vintrarna.

Lördagen den 9:e januari var lite gråmulen och blåsig - perfekt örnväder! Nu skulle vi försöka ta reda på hur många